



Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 15. september 2018 i sak 2018/169

Saken gjelder: Ileggelse av overtredelsesgebyr

Klager: Radio Rox AS

Klagenemndas medlemmer: Sigve Gramstad, Karin Fløistad og Arne Krumsvik

Bakgrunn:

- (1) Radio Rox AS (heretter klager) sin konsesjon nummer 3600 på sendernett 03-02-02 utløp 31. desember 2016. Dette gjaldt etter det opplyste både konsesjon til senderanlegg og innholdskonsesjon for kringkasting. Konsesjonene ble forlenget til 8. desember 2017 slik at det samsvarte med utløpet av den regionvise slukkeplanen for riksdekkende aktører.
- (2) Målinger fra Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) viste at senderanlegget fortsatt var i drift og at det fortsatt ble formidlet kringkastingssendinger 11. desember 2017. Medietilsynet påla derfor klager å stanse sendingene i brev 11. desember 2017. Det ble varslet tvangsmulkt om ikke pålegget ble etterkommet og at det kunne bli aktuelt å illegge overtredelsesgebyr for forholdet.
- (3) Klager orienterte Medietilsynet i brev 14. desember 2017 at selskapet ville innrette seg etter pålegget, og at klager ville avslutte sine ordinære sendinger senest klokken 24:00 fredag 15. desember 2017.
- (4) Klager ble orientert i brev 20. desember 2017 om at det ikke lenger var aktuelt med tvangsmulkt, men at varselet om overtredelsesgebyr sto ved like. Klager ble orientert om adgang til å uttale seg om gebyrets størrelse før endelig vedtak ble truffet.
- (5) Medietilsynet redegjorde i supplerende brev datert 18. januar 2018 for hvilke faktiske opplysninger som ville bli lagt til grunn ved utmåling av et eventuelt gebyr og klager ble gitt frist for å uttale seg om beregningen.
- (6) Klager ba i e-post datert 1. februar 2018 om supplerende opplysninger, hvilket ble besvart av Medietilsynet i e-post samme dag.
- (7) Klager uttalte seg i brev 26. februar 2018, men det skal etter det opplyste ikke ha fremkommet anførsler knyttet til beregningen av gebyrets størrelse i denne uttalelsen.
- (8) Vedtak om overtredelsesgebyr ble fattet av Medietilsynet 23. mars 2018. Ved utmålingen av gebyrets størrelse la Medietilsynet til grunn stereo-dekningen til sendernettet. Beregningen ble begrunnet i følgende opplysninger om befolkningsdekning fra Nkom:

«Sendernett	Frekvens(er)	Stereo-dekning	Mono-dekning
-------------	--------------	----------------	--------------

Postadresse
Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse
Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

<i>Alle 4 nett</i>		<i>965.000 personer</i>	<i>1.167.000</i>
<i>Alle Metro-nett</i>		<i>955.000</i>	<i>1.163-000</i>
<i>02-03.0, Metro</i>	<i>104,8 MHz</i>	<i>263.000</i>	<i>745.000</i>
<i>02-05.0, Metro</i>	<i>103,4</i>	<i>286.000</i>	<i>770.000</i>
<i>03.02.1, Metro</i>	<i>96,6/106,8</i>	<i>811.000</i>	<i>1.033.000</i>
<i>03.02.2, Rox</i>	<i>90,1</i>	<i>712.000</i>	<i>1.059.000»</i>

- (9) Klagers innrapporterte årsmelding for 2016 viste en samlet omsetning på 2 150 000 kroner. Gebyrets størrelse ble satt til 10 750 kroner, hvilket utgjorde 0,5 prosent av den samlede omsetningen.
- (10) Klage på vedtaket ble oversendt Medietilsynet i brev datert 30. april 2018. Til tross for at klagen ikke ble rettidig fremsatt, valgte Medietilsynet å la klagen bli prøvd. Innstilling til Medieklagenemnda ble oversendt 24. mai 2018.
- (11) På grunn av manglende betaling av overtredelsesgebyret, har Medietilsynet valgt å utsette iverksettelsen av vedtaket til klagen er avgjort av klagenemnda.
- (12) Nemndsmøte i saken ble avholdt 11. september 2018.

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

- (13) Boten bør frafalles. Bøteleggingen føyer seg inn i rekken av uriktige og urimelige beslutninger som norske myndigheter har tatt i om etableringen av DAB siden 2011. Konsesjoner som begrenser den frie adgang til ytringer, er kun legitime der det er knapphet på sendefrekvenser, og verken materielle vilkår eller sanksjoner må gå lenger enn det som er høyst nødvendig og kan forsvares ut fra argumentet om knapphet på ressurser.
- (14) Bøteleggingen er diskriminerende fordi andre aktører som har gjort liknende overtredelser ikke har blitt ilagt gebyr. P4 fortsatte sin distribusjon seks måneder etter slukkeplanen i Buskerud.
- (15) Subsidiært bes boten redusert til 1 000 kroner.

Medietilsynets merknader:

- (16) Et enkeltvedtak fattet med hjemmel i eksisterende regelverk kan ikke være ugyldig på bakgrunn av uenighet om hvordan regelverket og rammevilkårene som myndighetene fastsetter bør være.

- (17) Bøteleggingen er ikke diskriminerende. P4 hadde i motsetning til klager konsesjon til å sende i det aktuelle tidsrommet. Slukkeplanen det anføres at P4 har gjort avvik fra, var en avtale mellom P4, Bauer Media AS og NRK. Medietilsynet har ikke mandat til å føre tilsyn med slukkeplanen, og har derfor heller ikke hjemmel til å sanksjonere eventuelle avvik. Medietilsynets rolle med hensyn til slukkeplanen har kun vært å gi informasjon til befolkningen om det digitale radioskiftet.
- (18) Det foreligger ikke grunnlag for å fravike den standardiserte gebyrfastsettelsen som fremgår av kringkastingsforskriften.

Klagenemndas vurdering:

- (19) Medietilsynets vedtak ble oversendt 23. mars 2018 med klagefrist på fire uker. Klagen ble mottatt 30. april, og ble dermed ikke fremsatt innen fristen. I likhet med Medietilsynet, finner klagenemnda at det foreligger særlige grunner til å behandle klagen, jf. forvaltningsloven § 31. Dette på bakgrunn av at det her dreier seg om ileggelse av gebyr, at oversittelsen tilsynelatende bygger på en feiltolkning av fristberegningen og at en endring av vedtaket ikke vil kunne medføre skade eller ulempe for andre.
- (20) Det følger av lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester (kringkastingsloven) § 2-1 første ledd andre punktum at «*[a]ndre enn Norsk rikskringkasting må ha konsesjon for å drive kringkasting eller lokalkringkasting som formidles via senderanlegg som er konsesjonspliktige etter § 2-2*».
- (21) Det fremgår av kringkastingsloven § 2-2 at «*[o]pprettelse eller drift av trådløse, bakkebaserte senderanlegg som hovedsakelig vil bli benyttet til kringkasting eller lokalkringkasting eller videresending av kringkasting eller lokalkringkasting krever konsesjon fra departement eller den departementet bestemmer*».
- (22) Etter forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester (kringkastingsforskriften) § 1-5 ligger den aktuelle konsesjonsmyndigheten hos Medietilsynet.
- (23) Det fremgår videre av kringkastingsforskriften § 10-3 at Medietilsynet ved overtredelse av kringkastingsloven § 2-1 første ledd kan ilegge overtredelsesgebyr basert på dekningsgrad. Gebyret kan likevel ikke overstige 0,5 prosent av den samlede omsetning for siste regnskapsår.
- (24) Etter bestemmelsens fjerde ledd kan Medietilsynet eller klageinstansen «*i særlige tilfeller*» fravike beregningsmåten i bestemmelsen.
- (25) Det tas først stilling til hvorvidt Medietilsynet hadde anledning til å ilegge overtredelsesgebyr.
- (26) Ved overprøvingen av Medietilsynets vedtak tar nemnda utgangspunkt i de reglene om kringkasting mv. som gjaldt på vedtakstidspunktet. Klagers merknader til digitaliseringen av radiosendinger som fenomen, og prosessen frem mot dette, har ingen betydning for spørsmålet om vedtakets gyldighet. Nemnda går derfor heller ikke inn på disse merknadene fra klager.
- (27) Klagers nødvendige konsesjoner utløp opprinnelig 31. desember 2016, men ble vedtatt forlenget til 8. desember 2017 «*i samsvar med den regionvise slukkeplanen for*

riksdekkende radio». Målinger foretatt av Nkom viste at senderanlegget var i drift i perioden 9. til 15. desember 2017. Slik nemnda forstår klager, er det heller ikke bestridt at det ble sendt radio i denne perioden.

- (28) Klagenemnda finner på denne bakgrunn at klager brøt kringkastingsloven §§ 2-1, jf. 2-2, ved å formidle kringkasting via konsesjonspliktig senderanlegg uten nødvendig konsesjon. Medietilsynet hadde dermed adgang til å ilegge gebyr i henhold til kringkastingsforskriften § 10-3.
- (29) Når det gjelder utmålingen har Medietilsynet vist til at beløpet utgjorde 0,5 prosent av den samlede omsetningen for 2016. Utmålingen var derfor i tråd med de grenser som oppstilles i forskriften § 10-3. Klagenemnda finner heller ikke at foreliggende sak utgjør et særlig tilfelle som gir grunnlag for å fravike beregningsmåten i bestemmelsen, jf. bestemmelsens fjerde ledd.
- (30) Klager har videre fremhevet at illeggelsen av overtredelsesgebyr er utslag av usaklig forskjellsbehandling, fordi andre aktører – som P4 – ikke har blitt ilagt gebyr for å avvike fra slukkeplanen.
- (31) Medietilsynet har forklart at P4 – i motsetning til klager – hadde konsesjon for sin distribusjon i det aktuelle tidsrommet.
- (32) Klagenemnda finner ikke grunn til å betvile sannheten i dette. Klagers anførsel om usaklig forskjellsbehandling kan ikke føre frem.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Klagen forkastes

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er godkjent elektronisk